

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrație Fiscală**

**Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor**

Str. Apolodor Nr.17, sector 5,
București, CP 050741

Tel : +021 319 97 54

Fax : +021 336 85 48

e-mail:Contestatii.ANAF@mfinante.ro

**DECIZIA nr. 57/2014
privind soluționarea contestației depusă de
S.C. .X. S.R.L din .X.
înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor din
cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.920154/03.02.2014**

Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală .X., prin adresa nr..X./2014, înregistrată la Direcția generală de soluționare a contestațiilor sub nr.920154/03.02.2014 asupra contestației formulată de **S.C. .X. S.R.L** din .X., Bulevardul .X. nr..X., construcție ..X, având Cod de înregistrare fiscală nr..X., înmatriculată la Registrul Comerțului sub .X., împotriva refuzului nejustificat al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. de a emite: decizie de compensare/restituire cu privire la suma de .X. lei solicitată de societate prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr..X./2013, decizie de suspendare și de încetare a executării pentru suma de .X. lei și decizie de soluționare a contestației formulată de societate împotriva Deciziei de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2005.

Având în vedere prevederile de art.205 alin.(2), art.206 și art.209 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este legal investită să soluționeze contestația formulată de **SC .X. SRL**.

I. Prin contestația formulată, SC .X. SRL solicită admiterea contestației în sensul obligării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. de a emite decizie de compensare/restituire cu privire la suma de .X. lei solicitată de societate prin adresa înregistrată la organul fiscal sub

nr..X./2013, decizie de suspendare și de încetare a executării pentru suma de .X. lei și decizie de soluționare a contestației formulată de societate împotriva Deciziei de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2005, precizând următoarele:

Prin Decizia de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X. au fost stabilite în sarcina societății obligații fiscale în sumă totală de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și dobânzi aferente în sumă de .X. lei.

Decizia de impunere a avut la bază Raportul de inspecție fiscală nr..X./2005, prin care organele de inspecție fiscală au constatat că societatea nu are drept de deducere pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei aferentă unei baze de impozitare de .X. lei.

Anterior impunerii, totalul deconturilor de TVA cu sold negativ în sumă de .X. lei din care, la 31.12.2004, TVA de rambursat era în cuantum de .X. lei iar suma de .X. lei reprezenta TVA de rambursat aferentă lunii ianuarie 2005.

La data de 08.08.2005, contestatara a formulat contestație împotriva Deciziei de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., care a fost soluționată de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin Decizia nr..X./2006, prin care s-a dispus, la pct. 1 din dispozitiv, suspendarea soluționării cauzei pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și dobânzi aferente în sumă de .X. lei, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură .X., procedura administrativă urmând a fi reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea în condițiile legii, iar la pct.2 din dispozitiv respingerea ca rămasă fără obiect a contestației și a cererii de suspendare a executării Deciziei de impunere nr..X./2005 formulată de SC .X. SA pentru suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată compensate prin Nota de compensare nr..X./2006 precum și a contestației formulată de SC .X. SA împotriva Deciziei de rambursare nr..X./2005.

Astfel, organul de soluționare a contestației a reținut că suma de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită suplimentar nu mai reprezintă obligație fiscală în sarcina societății iar ca efect al compensărilor, obiectul contestației l-a constituit suma de .X. lei.

Totodată, societatea precizează că pentru a decide suspendarea soluționării cauzei, organul de soluționare a contestației a apreciat că nu se poate pronunța pe fondul cauzei “în condițiile în care constatările din raportul de inspecție fiscală nr..X./2005 fac obiectul

cercetării din dosarul penal nr..X./X./X. aflat pe rolul Parchetului Național Anticorupție – Serviciul Teritorial .X.”.

Rechizitoriul întocmit în dosarul penal nr..X./X./X. a fost înaintat Tribunalului .X. și a format dosarul nr..X./X. iar prin Încheierea nr..X./2006, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus strămutarea dosarului la Tribunalul .X., unde a fost înregistrat sub nr..X./X./2007.

În cauza .X. anterior menționată, Agenția Națională de Administrare Fiscală s-a constituit parte civilă cu suma de .X. lei plus penalități aferente, din care pretențiile civile față de societate au fost în cuantum de .X. lei, sumă stabilită prin Decizia de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor .X..

Cercetarea judecătorească a parcurs două cicluri procesuale. Primul ciclu procesual a fost finalizat prin Decizia nr..X./2011 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dosarul nr..X./X./2007. Aceasta a fost precedată de Decizia .X. nr..X./X./2009 pronunțată de Curtea de Apel .X. și Sentința .X. nr..X./X./X.2007 pronunțată de Tribunalul .X. Pe latură civilă instanțele de fond și de apel au respins ca neîntemeiate pretențiile emise de Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Prin Decizia nr..X./2011, cauza a fost trimisă spre rejudecare la instanța de fond, Tribunalul .X.. În al doilea ciclu procesual, dosarul a fost reînregistrat sub nr..X./X./2007. Tribunalul .X. a pronunțat Sentința .X. nr..X./X./2011 prin care a dispus pe latură civilă, respingerea ca neîntemeiată a acțiunii civile formulate de partea vătămată Statul Român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Prin Decizia .X. nr..X./2012, Curtea de Apel .X. a respins la rândul său ca nefondate atât apelul DNA – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cât și apelul formulat de Statul Român prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Ulterior, prin Decizia nr..X./X./2013, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins ca nefondate recursurile declarate de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial .X. și de partea civilă Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice - Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. împotriva Deciziei penale nr..X. din .X./ 2012 a Curții de Apel .X., Secția .X. și de minori.

Astfel, societatea susține că în data de 20 noiembrie 2013 a încetat motivul care a determinat suspendarea cauzei în procedura administrativă, fiind soluționată definitiv cauza .X., inclusiv pe latură civilă.

În data de 26.11.2013, prin cererea înregistrată la organul fiscal sub nr..X., societatea a solicitat restituirea sumei de .X. lei stabilită în sarcina societății prin Decizia de impunere nr..X./2007, din care suma de

.X. lei ar fi trebuit compensată cu obligațiile fiscale ale societății, rezultând o diferență de restituit în valoare de .X. lei.

Contestatară precizează că obligația de restituire a sumei este expres reglementată de art. 117 din Codul de procedură fiscală iar în temeiul art.112 alin.(7) din același act normativ (actualul art.117 alin.9), procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget a fost aprobată prin OMFP nr.1899/2004, care la cap.I, pct.2 precizează că restituirea se efectuează la cererea contribuabilului, în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal.

Mai mult, societatea susține că art.116 din Codul de procedură fiscală prevede compensarea de drept a creanțelor care există deodată, certe, lichide și exigibile, iar la pct.6 alin.(1) din OMFP nr.1899/2004 este prevăzut că în cazul în care suma de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligațiile fiscale ale contribuabilului, organul fiscal va efectua compensarea până la concurența acestor obligații fiscale, urmând a restitui acestuia diferența rezultată.

În data de 27.11.2013, prin cererea înregistrată la organul fiscal sub nr..X., societatea a solicitat ridicarea popririi înființate asupra sumelor din conturile curente ale societății prin adresa de înființare a popririi nr..X./2013 emisă pentru creanțe fiscale în sumă totală de .X. lei.

Totodată, în vederea soluționării cu celeritate a cererii, prin adresa înregistrată sub nr..X./2013, societatea a înaintat organului fiscal documente în măsură să lămurească pe deplin istoricul actelor administrative fiscale și soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

Contestatară consideră că potrivit prevederilor art.148 alin.(2¹) din Codul de procedură fiscală, executarea silită se suspendă în cazul depunerii de către contribuabil a unei cereri de restituire/rambursare dacă cuantumul sumei solicitate este egal sau mai mare decât creanța fiscală suspendată la data depunerii cererii.

De asemenea, societatea menționează că la art.148 alin.(5) din Codul de procedură fiscală este prevăzut că măsurile de executare silită se ridică prin decizie întocmită în cel mult două zile de la data la care a încetat executarea silită.

Unul din motivele de încetare a executării silite este reglementat de art.148 alin.(4) lit.b) din Codul de procedură fiscală, respectiv când a fost desființat titlul executoriu.

Or, în speță, prin respingerea pretențiilor din dosarul penal, decizia de impunere a rămas fără obiect, astfel încât, începând cu data de 20 noiembrie 2013 organul fiscal nu mai poate să opună societății vreun titlu de creanță/titlu executoriu.

Prin adresa nr..X./X./2013, organul fiscal a contestat dubla calitate de debitor/creditor, invocând lipsa deținerii unui titlu executoriu de

către societate iar prin adresa nr..X./2013 organul fiscal a invocat că prin dispozitivul Sentinței penale nr..X./2011 nu s-a dispus anularea Deciziei de impunere nr..X./2005, instanța .X. nefiind competentă a se pronunța în acest sens, astfel încât societatea nu deține un titlu executoriu care să oblige organul fiscal la restituirea sumei.

Prin adresa nr..X./2013, contestatara a învederat organului fiscal potrivit prevederilor art.214 alin.(4) din Codul de procedură fiscală că hotărârea definitivă a instanței penale îi este opozabilă astfel încât se impune atât emiterea unei decizii în cadrul emiterii procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă cât și emiterea unor decizii pentru realizarea operațiunilor de compensare, restituire precum și încetarea executării silite.

La data de 19.12.2013, societatea a revenit prin adresa nr..X., în vederea emiterii deciziilor în legătură cu restituirea sumei, suspendarea/încetarea executării silite și de soluționare a contestației iar la data de 27.12.2013, prin cererea nr..X., a solicitat și dobânzi în cuantum de .X. lei.

Societatea precizează că până la data întocmirii prezentei contestații organul fiscal nu a dat curs cererilor acesteia, continuând să tergiverseze soluționarea cererilor, refuzul soluționării fiind unul explicit.

Astfel, prin adresa nr..X./2014 organul fiscal a solicitat societății noi înscrisuri la dosarul cauzei din cadrul procedurii de soluționare a contestației, respectiv un contract de antrepriză în baza căruia inspecția fiscală a stabilit TVA suplimentar și un raport judiciar de expertiză contabilă administrat în cauza ce a format obiectul dosarului penal în care ANAF a fost parte.

Prin adresa nr..X./2014, societatea a precizat organului de soluționare că o astfel de cerere este nepertinentă deoarece aceste mijloace de probă au fost analizate de instanțele de judecată când au soluționat cauza .X., iar abordarea fondului litigiului fiscal este interzisă în condițiile în care instanța .X. s-a investit cu soluționarea acțiunii civile.

Astfel, în cadrul procesului penal, pentru soluționarea laturii civile, părțile au avut posibilitatea să depună probe, să susțină cauza astfel încât, în ipoteza în care organul de soluționare s-ar investi cu o sumă considerată prejudiciu – menționată în decizia de impunere și în cererea de constituire ca parte civilă –soluționarea pe fond a cauzei ar reprezenta o reluare a faptelor care au făcut obiectul judecății laturii civile din cadrul procesului penal.

Mai mult, o constatare făcută de o instanță .X. nu poate fi contrazisă printr-o hotărâre dată ca urmare parcurgerii unei proceduri administrativ-jurisdicțională cum este cea reglementată la titlul IX din Codul

de procedură fiscală. În sensul celor mai sus precizate, societatea invocă prevederile art.214 alin.(4) din Codul de procedură fiscală.

Contestatarea menționează că prin respingerea pretențiilor civile formulate în cauza .X. soluționată definitiv la data de 20 noiembrie 2013, sarcinile fiscale stabilite suplimentar prin Decizia de impunere nr..X./2005 au devenit fără temei legal, așa încât se impune restituirea sumelor încasate.

În sensul celor de mai sus, societatea invocă prevederile art.21 alin.(4) și art.117 din Codul de procedură fiscală.

Având în vedere prevederile art.70 alin.(1), art. 205 alin.(2) și art.209 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare coroborate cu pct.1.2 și pct.1.3 din OPANAF nr.450/2013 precum și faptul că societatea s-a adresat organului fiscal la data de 26.11.2013, societatea consideră că termenul legal de emitere a deciziilor de restituire, inclusiv de suspendare/încetare a executării silite și de emitere a deciziei în procedura administrativă s-a împlinit la data de 9 ianuarie 2014.

Totodată, prin faptul că societatea s-a adresat cu cererile sale Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X., iar organul ierarhic superior acestei unități teritoriale este ANAF, competența de soluționare a acestei contestații aparține acestei din urmă structuri.

Pe cale de consecință, SC .X. SRL solicită admiterea contestației în sensul obligării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. la emiterea deciziilor menționate în cuprinsul contestației.

II. Prin adresa nr..X./2014, Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. față de contestația formulată de SC .X. SRL împotriva refuzului organului fiscal de a emite decizie de compensare/restituire cu privire la suma de .X. lei, solicitată de societate prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr..X./2013, decizie de suspendare și de încetare a executării pentru suma de .X. lei și decizie de soluționare a contestației în cadrul procedurii administrative, a înaintat Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor următoarele adrese:

-adresa nr..X./2013 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. către Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor prin care, având în vedere Certificatul de soluție emis de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția .X. în dosarul nr..X./X./X. precum și adresele SC .X. SA, înregistrate la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. sub nr..X./2013 și nr..X./2013, se solicită reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației formulată de SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală

a Finanțelor Publice .X., în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și dobânzi aferente în sumă de .X. lei, procedură suspendată prin Decizia nr..X./2006 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

- adresa nr. .X./2013 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. către SC .X. SRL urmare adreselor nr..X./2013 și nr..X./2013 ale SC .X. SRL, înregistrate la organul fiscal sub nr..X./2013 și nr..X./2013.

-adresa nr..X./2013 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. - .X. –Biroul .X. către SC .X. SRL urmare adreselor nr..X./2013 și nr..X./2013 ale SC .X. SRL, înregistrate la organul fiscal sub nr..X./2013 și nr..X./2013.

- adresa nr..X./2013 emisă de Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. către Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. - Serviciul .X. prin care, având în vedere Certificatul de soluție emis de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția .X. în dosarul nr..X./X./2007 precum și adresele depuse de SC .X. SA, înregistrate la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. sub nr..X./2013 și nr..X./2013, se solicită reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației formulată de SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și dobânzi aferente în sumă de .X. lei, procedură suspendată prin Decizia nr..X./2006 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

III. Luând în considerare susținerile contestatarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada de referință, se rețin următoarele:

Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor este investită să se pronunțe cu privire la existența unui refuz nejustificat al organului fiscal de a soluționa cererile formulate de SC .X. SRL prin care s-a solicitat compensarea/restituirea sumei de .X. lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată și accesorii aferente, suspendarea și încetarea executării pentru suma de .X. lei și soluționarea contestației formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X..

În fapt, urmare Deciziei penale nr..X./2013, rămasă definitivă, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție –Secția .X. în dosarul

nr..X./X./2007, prin cererea nr..X./2013 înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. – .X. sub nr..X./2013, SC .X. SRL a solicitat următoarele:

- restituirea sumei de .X. lei stabilită în sarcina societății prin Decizia de impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., “din care suma de .X. lei (RON) a fost recunoscută ca fiind datorată Societății prin Decizia nr..X. din .X./2006 emisă de A.N.A.F. București prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor, iar diferența de .X. lei (RON) impunându-se a fi restituită ca efect al deciziei penale nr..X. din 20 noiembrie 2013” și

- “să fie compensată obligația de restituire a sumei de la punctul 1 cu obligația fiscală de plată a Societății, la data prezentei, în cuantum de .X. lei (RON), iar diferența de .X. lei (RON) să ne fie restituită în contul nostru curent [...]”.

Prin cererea nr..X./2013, înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. – .X. sub nr..X./2013, SC .X. SRL a solicitat ridicarea popririi bancare înființate asupra sumelor din conturile curente ale societății prin adresa nr..X./2013, emisă pentru creanțe fiscale în sumă totală de .X. lei.

Prin cererea nr..X./2013 înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. – .X. sub nr..X./2013, SC .X. SRL a înaintat înscrisuri organului fiscal, în vederea soluționării adreselor nr..X./2013 și nr..X./2013.

Urmare adreselor nr..X./2013 și nr..X./2013 ale SC .X. SRL, înregistrate la organul fiscal sub nr..X./2013 și nr..X./2013, prin care societatea a solicitat ridicarea popririi bancare nr..X./2013 înființată asupra sumelor datorate de societate conform titlului executoriu nr..X./2013 și restituirea sumei de .X. lei stabilită prin Decizia de impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. răspunde SC .X. SRL prin adresele nr. .X./2013 și nr. .X./2013 în sensul că, la momentul emiterii respectivelor adrese, SC .X. SRL nu deținea un titlu executoriu care să oblige organul fiscal la restituirea sumei de .X. lei.

Totodată, urmare adreselor SC .X. SRL înregistrate la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. sub nr..X./2013 și nr..X./2013 și având în vedere Certificatul de soluție emis de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția .X. în dosarul nr..X./X./2007, prin adresele nr..X./2013 și nr. .X./2013, Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. a solicitat Direcției Generale de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, respectiv Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X., reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației formulată de SC .X. SA împotriva Deciziei de

impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X., în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și dobânzi aferente în sumă de .X. lei, procedură suspendată prin Decizia nr..X./2006 emisă de Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor.

În urma acestor solicitări, se reține că Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. a soluționat contestația formulată de SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. prin emiterea Deciziei nr. .X./2014, transmisă societății cu adresa nr..X./2014 și primită de aceasta, conform mențiunii olografe aplicată pe adresa mai sus menționată, la data de .X./2014.

Prin adresa nr..X./2014, SC .X. SRL formulează contestație împotriva “refuzului nejustificat” al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. de a emite: decizie de compensare/restituire cu privire la suma de .X. lei solicitată de societate prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr..X./2013, decizie de suspendare și de încetare a executării pentru suma de .X. lei și decizie de soluționare a contestației formulată de societate împotriva Deciziei de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. .

În drept, în conformitate cu prevederile art.205 alin.(1) și alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

Potrivit prevederilor art.209 alin.(3) din același act normativ: *“Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați de refuzul nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act”.*

Conform prevederilor legale mai sus invocate, împotriva titlului de creanță, respectiv a altor acte administrative fiscale se poate formula contestație, aceasta reprezentând o cale administrativă de atac care nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.

Contestațiile formulate de cei care se consideră lezați prin refuzul nejustificat de emitere a unui act administrativ fiscal se soluționează de către organul ierarhic superior organului fiscal competent să emită acel act.

Totodată, potrivit art.1 alin.(1) din Legea nr.554/2004 a Contenciosului administrativ:

“Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”

iar potrivit art.2 alin.(1) lit.i) și lit.n) din același act normativ:

“i) refuz nejustificat de a soluționa o cerere - exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva cererea unei persoane; este asimilată refuzului nejustificat și nepunerea în executare a actului administrativ emis ca urmare a soluționării favorabile a cererii sau, după caz, a plângerii prealabile;

n) exces de putere - exercitarea dreptului de apreciere al autorităților publice prin încălcarea limitelor competenței prevăzute de lege sau prin încălcarea drepturilor și libertăților cetățenilor;

Potrivit prevederilor legale mai sus citate, se reține faptul că situația unui refuz nejustificat de soluționare a unei cereri de către autoritatea publică este condiționată de existența unui refuz explicit, care să fie exprimat cu exces de putere, adică cu depășirea limitelor dreptului de apreciere al autorităților.

De asemenea, conform prevederilor art.117 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“ (1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță;

b) cele plătite în plus față de obligația fiscală;

c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;

d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor

legale;

e) cele de rambursat de la bugetul de stat;

f) cele stabilite prin hotărâri ale organelor judiciare sau ale altor organe competente potrivit legii;

g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art.

170;

h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silite.”

iar potrivit prevederilor de la Cap.I “Procedura de restituire și de rambursare a sumelor de la buget” din Anexa 1 la OMFP nr.1899/2004 pentru aprobarea Procedurii de restituire și de rambursare a sumelor de la buget, precum și de acordare a dobânzilor convenite contribuabililor pentru sumele restituite sau rambursate cu depășirea termenului legal:

”1. Sumele care se restituie contribuabililor sunt cele prevăzute la art.112 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

2. Restituirea se efectuează la cererea contribuabilului, în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal căruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, potrivit prevederilor art.33 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, denumit în continuare organul fiscal competent.

3. (1) Cererea de restituire trebuie să fie depusă în cadrul termenului legal de prescripție a dreptului de a cere restituirea, respectiv în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere dreptul la restituire, să cuprindă codul de înregistrare fiscală a contribuabilului, suma și natura creanței solicitate a fi restituită, precum și documentele necesare din care să rezulte că aceasta nu este datorată la buget.

(2) Cererea de restituire va fi însoțită de copii de pe documentele din care rezultă că suma a fost plătită la buget pentru sumele plătite fără existența unui titlu de creanță, precum și de copii legalizate de pe hotărârile definitive și irevocabile sau de pe decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative, după caz, pentru sumele stabilite prin acestea.

[...]

4. (1) După primirea cererii de restituire organul fiscal competent va efectua verificarea acesteia, a documentației anexate și a datelor din evidența pe plătitori.

[...]

5. În cazul în care, după primirea documentației complete înaintate de contribuabil și verificarea datelor din evidența pe plătitori, organul fiscal competent constată existența unor obligații fiscale restante ale contribuabilului care a depus cerere de restituire, sumele solicitate se vor restitui numai după efectuarea compensării acestor obligații bugetare restante.

6.(1) *În cazul în care suma de restituit este mai mare decât suma reprezentând obligațiile fiscale restante ale contribuabilului, organul fiscal competent va efectua compensarea până la concurența acestor obligații fiscale, iar diferența rezultată o va restitui acestuia.*

(2) *Pentru restituirea diferenței de sumă rămasă după efectuarea compensării, în condițiile legii, organul fiscal competent va întocmi în 3 exemplare decizia de restituire, conform modelului prezentat în anexa care face parte integrantă din prezenta procedură. Decizia de restituire se aprobă de conducătorul unității fiscale.*

(3) *În baza deciziei de restituire aprobate, organul fiscal competent va întocmi în 3 exemplare nota de restituire”.*

Potrivit prevederilor legale citate mai sus se reține ca sumele care se restituie contribuabililor sunt cele prevăzute la art.112 (actualul 117) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată iar restituirea se efectuează la cererea contribuabilului, în termen de 45 de zile de la data depunerii și înregistrării acesteia la organul fiscal căruia îi revine competența de administrare a creanțelor bugetare, potrivit prevederilor art.33 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003, republicată, denumit în continuare organul fiscal competent.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, se reține că prin cererea nr..X./2013 înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. – .X. sub nr..X./2013, SC .X. SRL a solicitat organului fiscal restituirea/compensarea sumei de .X. lei stabilită prin Decizia de impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. iar prin cererea nr..X./2013 înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. – .X. sub nr..X./2013, SC .X. SRL a solicitat organului fiscal ridicarea poprii bancare înființate asupra sumelor din conturile curente ale societății prin adresa de înființare a poprii nr..X./2013 pentru creanțe fiscale în sumă totală de .X. lei.

Totodată, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei se reține că, urmare adreselor nr..X./2013 și nr..X./2013 ale SC .X. SRL, înregistrate la Administrația Județeană a Finanțelor Publice a .X. – .X. sub nr..X./2013 și sub nr..X./2013 au răspuns societății prin adresele nr..X./2013 și nr..X./2013.

De asemenea, se reține că în vederea soluționării adreselor înregistrate la organul fiscal sub nr..X./2013 și sub nr..X./2013, Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. a efectuat corespondență cu Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și cu Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X., privind reluarea procedurii administrative de soluționare a contestației formulată de SC .X. SA împotriva Deciziei de impunere nr..X./2007 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.,

în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată în sumă de .X. lei și dobânzi aferente în sumă de .X. lei, procedură reluată și finalizată prin emiterea Deciziei nr. .X./2014.

Prin urmare, organul de soluționare a contestației reține că în cauză nu se poate invoca refuzul nejustificat al organelor fiscale competente de a soluționa cererile formulate de SC .X. SRL motivat de demersurile pe care acestea le-au întreprins în vederea soluționării acestora precum și de faptul că organul fiscal a formulat răspuns la solicitările societății.

Astfel, se reține că societatea contestatară nu a dovedit existența refuzului nejustificat al organului fiscal de a-i soluționa cererea în sensul prevederilor legale întrucât, potrivit art.2(1) lit.i) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, prin refuz nejustificat de a soluționa o cerere se înțelege exprimarea explicită, cu exces de putere, a voinței de a nu rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim, situație care nu se circumscrie speței.

În consecință, în speță, nu ne aflăm în prezența unui refuz nejustificat întrucât nu există o exprimare explicită a voinței de a nu rezolva cererea, rolul activ al organelor fiscale competente de a soluționa cererea contestatarei manifestându-se prin demersurile anterior precizate, necesare adoptării unei soluții legale întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză.

Faptul că cererea unui contribuabil nu a fost soluționată în modalitatea pretinsă de acesta, nu reprezintă un refuz nejustificat în sensul Legii contenciosului administrativ nr.554/2004, răspunsul neputând fi condiționat de soluționarea favorabilă a cererii, jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție, Secțiunile reunite de contencios administrativ și fiscal, fiind constantă prin Deciziile nr..X./2010, nr..X./2011 sau nr..X./2005 în sensul că "faptul că răspunsul autorității publice nu îl satisface pe petiționar, deși prin acesta s-a răspuns detaliat tuturor aspectelor cuprinse în memoriul înaintat, nu constituie refuz nejustificat de soluționare a cererii, întrucât stabilirea conținutului răspunsului constituie în toate cazurile o prerogativă a autorității publice, care se exercită însă cu respectarea dispozițiilor legale".

Totodată, se reține că în situația în care, prin răspunsurile formulate de organul fiscal, SC .X. SRL se considera vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, aceasta se putea adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Având în vedere cele de mai sus, în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de SC .X. SRL împotriva refuzului nejustificat al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. de a emite: decizie de compensare/restituire cu privire la suma de .X. lei solicitată de societate prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr..X./2013, decizie de suspendare și de încetare a executării pentru suma de .X. lei și decizie de soluționare a contestației formulată de societate împotriva Deciziei de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. .

Pentru considerentele arătate, în baza prevederilor legale invocate și în temeiul prevederilor art.216 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se

DECIDE

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de **SC .X. SRL** împotriva refuzului nejustificat al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. de a emite: decizie de compensare/restituire cu privire la suma de .X. lei solicitată de societate prin adresa înregistrată la organul fiscal sub nr..X./2013, decizie de suspendare și de încetare a executării pentru suma de .X. lei și decizie de soluționare a contestației formulată de societate împotriva Deciziei de impunere nr..X./2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2005.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X. sau la Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR GENERAL